

טלוויזיה

כרטיסים תמורה פסטיבל

שידור פסטיבל הומר בטלוויזיה הועמד בסוף השבוע שעבר בסכנה בגלל מחלוקת בין הצלמים והטכנאים, שהעבירו את הפסטיבל בשידור חי, לבין יעקוב הורן, האחראי על חלוקת כרטיסי הכניסה (ראה הלון) לאולם תיאטרון ירושלים.

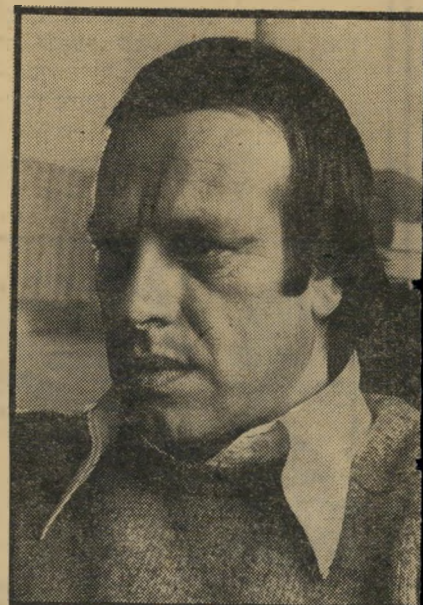
כל אחד מהעובדים קיבל כרטיס כניסה, נוסף לאישור הכניסה שלו כדי שיוכל לתמו לבני-מישפחתו. אולם העובדים דרשו שני כרטיסים והודיעו כי ישבתו אם לא יקבלו אותם. ברגע האחרון נמצאו עוד עשרות כרטיסים, והם הולקו לעובדים.

מוהל וגם נהג

כל אחד משלושה הבכירים ברשות השידור יוכל לענות, אם יישאל למיקצועי מישנה שלו, את התשובה: "אני נהג". מסתבר כי סמנכ"ל הרשות לענייני מינהל, שלמה עבאדי, מנהל-הטלוויזיה, אריק צוקרמן, ומנהל הרדיו, הג'י פינסקר, מקבלים בנוסף למשכורתם עוד סכום ניכר מדי חודש עבור, גמול נהיגה עצמית.

לשלושה אין נהג, והרשות החליטה כי מגיע להם תשלום עבור המאמץ הגדול שהם עושים בנהיגה מדי יום, בעיקר מהבית למישרד ובחזרה, או אחת לשבוע לתלאיביב.

מנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, אינו

נהג צוקרמן גמול ניהול

מקבל גמול-נהיגה עצמית, כי אינו נהג בעצמו: רשות השידור העמידה לרשותו נהג.

כמה חעלה פנורמה

מחלקת-החדשות של הטלוויזיה תארגן מחדש בקרוב, לכן עתידים לפרוץ סיכ"ס סוכים רבים בין עובדיה בשבועות הקרובים. בימ, את מערכת האירגון החדשה, השמורה עדיין כסוד כמס, הכין סמנכ"ל הרשות לענייני מינהל, שלמה עבאדי.

בטלוויזיה חוששים מהצעות עבאדי, לנוכח תוצאות האירגון-מחדש של מחלקת הנהגסה, שבוצע על פי הצעותיו. התברר כי תוכניתו סירבלה את פעילותה של מערכת הנהגסה, הוסיפה תקנים, תוארים ותפקידים, ובוודאי שלא יעלה את ה' עבודה.

כמה פרטים על הרעיונות של עבאדי, דלפו בינתיים החוצה. הוא המציא רמה חדשה בניהול, מתחת למנהל מחלקת החדשות, חיים יבין, ומעל לראשי הדס-קים, יהיו שלושה מנהלים חדשים: מנהל חשב, יעקוב אחימאיר, מי שהיה עד כה סגנו של יבין, מנהל השבוע יומן אירועים, רם עברון, שהיה עד כה ראש דסק, ומנהל פנורמה.

פנורמה הוא הסוד השמור ביותר כיום במערכת החדשות. יתכן שהכונה היא לכלול תחת שם יומרני זה את כל תוכניות החדשות האחרות: מבט שני, מוקד, ותוכן ניות ספורט, וליצור מיסגרת חדשה של תוכניות. יושבראש ועד העובדים, אלי לניאדי, קיבל כבר לידיו את טיוטת הצעותיו של עבאדי, כדי שהעובדים יוכלו לחוות דעתם עליהן. עליפי התרשמותו תידחה התוכנית. במתכונתה הנוכחית, על הסף.

ניגוס או עיתונות

שר-החקלאות אריק שרון לימד בי שבוע שעבר שלושה אנשי-חדשות ותיקים, שלא משתלם למראיין להיות מנומס. לאחר שדחה משך שבועיים את הופעתו במוקד (העולם הזה 2110) הסכים לבסוף להתייצב מול שלושה אנשי טלוויזיה: עורך מבט, יעקוב אחימאיר, הכתב המדיני, אלי מלך רם, והכתב המצטיין לענייני סטחים והתיישבות, יגאל גורן.

בעיקבות המדיניות רצופת-הכזבים של שרון בכל הנוגע להתיישבות, שנחשפה במידה רבה על-ידי גורן בטלוויזיה, היה ברור כי אריק ייאלץ לענות על כמה שאלות בלתי-נעימות.

אנשי-הטלוויזיה, שראינו את אריק, מספרים כי הוא נוהג לזוז עם כיסאו אל מחוץ למיסגרת התמונה בכל פעם שהוא משקר מול המצלמה, בתיקוה שלא יראו את פניו. לכן ציפו אנשי מוקד כי אריק שרון ייאלץ לצאת פעמים רבות מהמיסגרת.

אולם שרון החל עונה באריכות רבה, כשהוא דוחס דברים שלא היוו תשובה לשאלות ששואל. כך הפך את מוקד לשידור דליל ומשעמם.

שלושה המראיינים, ובעיקר אחימאיר, שניווט את הדיון, לא הפסיקו אותו כפי שהיו צריכים לעשות, ולא לחצו אותו אל הקיר כדי שיענה על שאלותיהם. הם ישבו מולו כשלושה תלמידים נזופים, השותים בצמא את דברי המורה.

המר רוצה להעניש

באסיפת עובדי החדשות, שכונסה ל-1 אחר ההחלטה לדחת את שידור השעה השלישית עם חירבת חיזעה, הועלו הצעות מוצעות שונות. בין ההצעות היתה אחת שביקשה להפסיק את השידורים בכלל, ולחדשם רק עם חירבת חיזעה. הצעה אחרת שכימעט והתקבלה היתה להשבית את השידורים במשך יום תמים, דווקא יושב ראש ועד-העובדים, אלי לניאדי, הציע להשבית את השידורים רק ל-10 דקות סימליות.

בינתיים הורה שר-החינוך והתרבות זבולין המר ליועץ המישפטי של מישרדו לבדוק אם אפשר לזקוט בצעדים חוקיים כנגד, השביתה הפוליטית ברשות השידור. כוונת המר לשביתה המחאה בת 50 הדקות, שנערכה ביום השלישי שעבר.

עצמאות מעשיית לערבית

מנהל הטלוויזיה בערבית, יוסף בראל, החל לבנות מערכת כתבים בנושאים שונים, לאחר ניתוק הטלוויזיה הערבית מהעברית.

עשרות מרכזים ופניות לאיוש משרות יוצאו בעתיד הקרוב על-ידי בראל. מגמתו: לא להיעזר בשום עניין בשירותיה של הטלוויזיה בעברית ולנתק את שתי המערכות באופן מוחלט.

גינת לכלי-בורטק

אי-הספורט רפי גינת עשוי להחליף את גרעין לביארי בהפקת כל-בוטק, אחרי שלב-ארי יפרוש מהתוכנית עליפי בקשתו.

לאחרונה ביקש גינת ממנהל הטלוויזיה לאשר את העברתו ממערכת הספורט ל-כלי-בורטק — בקשה שנתמכה על-ידי לבי ארי, המתכוון להכין את גינת כיוורשו.

חינא אמוץ חוזר

אם אומנם יחליטו להמשיך עם עלי כותרת אחרי פרישתו הקרובה של ירון לנדון, כחודש מאי, יקבל את הפקת התוכנית חינא אמוץ.

עדיין לא הוחלט מי ינחה אותה במקום לונדון. אחת ההצעות מדברת על יעקוב ("יענקלה") אגמון כמנחה.

גרנטאה שווה זהב

המיצרכים המבוקשים ביותר על-ידי עובדי רשות השידור הם מכוניות ישנות, או כפי שהן נקראות, "הגרנטאות המבי" אות זהב".

רבים מעובדי הרשות רוכשים מכוניות ישנות, שבמקרים רבים אינן כשירות כלל לנסיעה. הם מצליחים להעביר אותן מיבחן רישוי, משלמים את דמי-הביטוח ומחנים אותן ליד הבית, ללא שימוש. העובדים מודיעים על-כך למחלקת הכספים של הרשות, ומקבלים מדי חודש סכומים נדי כרים — בין 2000 ל-3000 לירות לחודש — כדמי שימוש ברכב ואחזקתו.

כאשר מדובר בכתבים, בטכנאים או בצלמים, הרי שמדי השימוש כמהם כהכ" נסה נקיים, שהרי הם משתמשים בין כה וכה, ובצורה פרועה לחלוטין, בשירותי מוניות לצורכי עבודתם.

שידור זול

אין צורך במחקרים, אמיתיים או מפוב-רקים, כדי לדעת ששידור מישחקי-הכדורסל של מכבי תל-אביב זוכים להאזנות-שיא בטלוויזיה. די לעבור ברחובות הערים כאשר אלכס גילעד'י משדר מאיצטדיון יד-אליהו, ולראות כי הרחובות ריקים מאדם — הכל צמודים למקלטים.

מסתבר כי שידור מישחקי-כדורסל הוא אחת ההפקות הנולות ביותר בטלוויזיה, למרות הקשיים המיבצעיים הכרוכים בו. רשות-השידור משלמת למכבי תל-אביב 30 אלף לירות עבור הזכויות, ההוצאות הנוספות מסתכמות בכ-7000 לירות בלבד, למרות שלמעלה מ-30 אנשי צוות וטכנאים עוסקים במלאכה.

קידום אישי לדובר

דובר רשות-השידור, משה עמירב, מצפה לקידום אישי אחרי מינויו הפרופסור ראובן ירון כיושבראש הוועד המנהל של הרשות.

עמירב הוא איש-חירות מוצהר, והיה עסקן של מיפלגה זו בהתאחדות הסטור דנטים, לפני שמונה כדובר הרשות.

באחרונה הבחינו העיתונאים, המסקרים את ישיבות מליאת רשות-השידור, בהתכת-

מנחה בראל הכל לבד

בות ענפה, המתנהלת במהלך הישיבות, בין עמירב לבין הד"ר אלי תבין, איש חרות בוועד המנהל. התכתבות זו משפיעה, בלי ספק, על ההודעות הרשמיות שמוציא הדובר אחרי הישיבות.

בלילה שבו החליט זבולין המר ל-1 דחות את שידור חירבת חיזעה, בעיקבות בקשתו של לבי ארי, אי-אפשר היה למצוא את עמירב במשרד, למרות שבאופן טבעי היה מקומו שם. עשרות העיתונאים ש-

מפיקה פאר ערבים וסמים

טילפנו באותו הערב למישרדו נאלצו לחפש מקורות-מידע אחרים.

מי יסע לארגונייה

נקבעו כבר השדרים שייסעו בשנה ה' באה לארגונייה, לסקר את מישחקי אלי-פותר-העולם בכדורגל.

מפיק השידורים יהיה אלכס גילעד'י, ושני השדרים יהיו דן שילון, שיבוא לארגונייה ממקום מושבו בניו-יורק, וי יורם ארבל.

רדיו

המילה האחרונה

של אמנון לין

ב-24 בחודש תחודש תוכניתה של עדינה פאר, זה איכפת לי, במתכונת מוגדלת ומשופרת.

התוכנית, שרצה על גלי האתר משך שמונה שנים תמימות, כתוכנית חודשית, ושזכתה בהצלחה רבה ובפרסים רבים, יצאה לחופשה של אירגון-מחדש לפני כחצי שנה.

במקום תוכנית חודשית תהיה זה איכפת לי תוכנית שבועית, שתשודר מדי יום ששי בשעה 4 אחר הצהריים. ביים הרביעי שאחריו תשודר בשעה 10 בערב בשידור חוזר, אחר-כך ייערך באולפן דיון בשידור חי, שבו ישתתפו מומחים לנושא שהועלה בתוכנית. המאזינים יומנו להגיב ולהתווכח בטלפון עם המומחים.

התוכנית הראשונה היא על הנושא להיות ערבי בישראל, ומסקנתה היא שאומנם קשה להיות כזה. במרכז התוכנית עימות בין אב לבנו. האב הוא פאלח באכרי, תושב הכפר בענה שליד כרמיאל, המודה כי הוא משתף-פעולה עם השילטונות הישראליים. הבן הוא מוחמד באכרי, צעיר פלסטיני לאומני.

בדיון ההי, ישתתפו בין היתר ח"כ שמואל בלידאנו, מי שהיה יועץ ראש-הממשלה לענייני ערבים, אורי שטנדר, אחמד מצארוזה וח"כ הליכוד, אמנון לין. לין דרש להיות המסכם והנואם האחרון בדיון. הוא טען כי כנציג מיפלגת-השילטון שמורה לו זכות זו.

עדנה פאר הצליחה לרכוז סביבה מערכת צעירה ונמרצת. אחרי שהנסיון עם מי שהיה קצין-המודיעין של המיסטרה, סמל נחמיאס, לא עלה יפה, נותרו בצוות נירה קמינר, עובדת מערכת-החדשות לשעבר ואחת מפעילות התנועה לציונות אחרות, אהוד קלאוזנר, מי שהיה כתב ברדיו והיום מתמחה במישפטיס, שרית בן-דוב, אסיסטנטית לבלשנות באוניברסיטה העברית; עופר גלזמן, כתב רדיו לשעבר; רינה חנינא, מי שהיתה עורכת-מחקר בתוכניות הטלוויזיה בערבית, וי מיקי שושן שעד שהגיעה לתוכנית עסקה בטיפול בנערות במצוקה.

התוכנית הבאה של זה איכפת לי תדון בשאלה האם לספר לחוליסרטן על מחלתם או להימנע מכך.